

Udlånene er i årets løb nedbragt med ca. 69 600 kr. til ca. 240 000 kr.

Restancerne pr. 31. marts 1951 af terminsydelser udgør ca. 5 400 kr., hvilke dog nu er fuldt berigtigede.

9. Regnskabet vedrørende lån til boligbyggeri ifølge lov nr. 179/1941 for 1950—51.

Skønt bevillingen af lån i henhold til lov nr. 179/1941 er ophørt den 31. marts 1946, er endnu ikke alle før dette tidspunkt bevilgede lån blevet endeligt berigtiget, hvorfor der stadig udbetales nye lån.

Regnskabet viser et overskud på 123 628 kr. 4 øre, hvilket er en stigning på ca. 2 600 kr. i forhold til det foregående år. Stigningen skyldes et større renteoverskud, idet dette i 1949—50 androg 27 018 kr. 45 øre, men i 1950—51 27 743 kr. 83 øre, ligesom bidraget til reserve- og administrationsfonden på grund af det forøgede udlån er steget fra 93 983 kr. 21 øre i 1949—50 til 95 854 kr. 21 øre i 1950—51.

Det opstillede regnskab for reserve- og administrationsfonden viser et overskud på ca. 110 300 kr. for den hidtil forløbne udlånsperiode.

Udlånene er i årets løb forøget med ca. 0,2 mill. kr., men samtidig er afdraget ca. 0,6 mill. kr., hvorefter udlånet pr. 31. marts 1951 andrager ca. 46,9 mill. kr.

Af den i regnskabet anførte restance på terminsydelser, ca. 37 800 kr., er indtil 1. januar 1952 indgået ca. 33 500 kr.

10. Regnskab vedrørende lån til kommuner til sanering af usunde bydele (jfr. lov nr. 212/1939 kap. VII m. fl. love) for 1950—51.

Regnskabet omfatter de tre i årene 1943—44 og 1948—49 til Københavns kommune udbetalte lån på tilsammen 24 mill. kr.

Som omtalt i beretningen for 1948—49 blev der i 1943—44 udbetalt til Københavns kommune et a conto-lån, stort 20 mill. kr., på vilkår, at gælden forrentes med $3\frac{1}{2}$ pct. p. a., indtil denne — dog senest fra den termin, der følger efter 5 års dagen for lånetilsagnet — nedbringes ved indbetaling af statens tabsandel i saneringen og ved de beløb, som kommunen selv opnår ved salg af de pågældende grunde, enten som kontante købesummer eller som afdrag på disse. Herefter vil lånets ydelse være at forhøje til 6 pct. p. a., hvoraf $4\frac{1}{2}$ pct. p. a. er rente og resten afdrag. Sådan opgørelse fandt imidlertid ikke sted, og da kommunen i april 1948 fik udbetalt yderligere et a conto-lån på 4 mill. kr., blev det gjort til en betingelse for denne udbetaling, at der nu blev foretaget endelig opgørelse af kommunens mellemværende med staten i forbindelse med saneringen.

Da der i juni 1949 stadig ingen afdragsbetaling var sket på de nævnte 24 mill. kr., ligesom renten stadig var $3\frac{1}{2}$ pct., har man henledt såvel boligministeriets som finansministeriets opmærksomhed på sagen, idet man har ment, at der bør søges tilvejebragt opgørelse i overensstemmelse med de i loven og lånevilkårene anførte bestemmelser. Begge de nævnte ministerier oplyser, at sagen endnu er under overvejelse, idet der fortsat foregår forhandlinger mellem Københavns kommune og ministerierne angående fastsættelse af størrelsen af statens tilsvær i anledning af saneringen.

Ved regnskabsafslutningen henstod ingen restancer.

11. Regnskab vedrørende lån til støtte af byggeri (jfr. lov nr. 235/1946) for 1950—51.

Ovennævnte regnskabsperiode slutter med et driftsoverskud på 418 905 kr. 2 øre mod et underskud på 9 929 kr. 53 øre for 1949—50, altså en forbedring på ca. 428 900 kr., der fremkommer som resultat af følgende forskydninger: